GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ¼ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2⅓ galbini mon. sunătória.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taxa'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 50. **Brasiovu 8 Iuliu 26 Iuniu** **1871.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Brasiovu 7 Iuliu 1871.

Ce facemu? Distrugerea le e victoria?!

Amu vediutu cu indignatiune procederea comisiuniloru comitateloru, catu de multu si de impertitu ignorara ele dreptele pretensiuni ale romaniloru, cari pretensera se fia representati in comitetele organisarei, alese in **15** Iuniu, dupa paritate, ceruta de egalitatea conventionale, fara de care nici intre cei, ce suferu molificarea creeriloru, nu e posibile vreo fratia simpathica si de incredere. Dér' éca lucrulu se demasca in golatatea intentiuniloru partitei deákiane.

„Pesti Napló", cá cum ar' serba una victoria asupra celui mai neimpacatu inimicu, cum serbá d. e. „Staats-Anzeiger" la triumfulu intrarei armatei prusiane in Berlinu, face una recensione a resultateloru din adunarile comitatense de **15** Iuniu, dupa care acea partita a invinsu in vr'o 55 de comitate si apoi dice, ca asia numit'a partita nationale romana a invinsu numai in dóue comitate. Prin urmare partit'a deákiana privesce pe natiunea romana cá atare de unu dusmanu, pe care se incórda din resputeri se lu invinga, in fine si in acele dóue comitate?! Frumóse, ominósa fratietate! Avemu a spera egale indreptatire dela unu rivalu atatu de generale si necesorabile, care lupta, cá totu ce e partita nationale romana, se se distruga, se se dobóre prin armele luptei, si pre catu a mai remasu pe pitióre! Acésta tactica de partita dóra ne a desamagitu, chiaru de amu fostu si ametiti pre vreunu momentu, de ilusiuni copilaresci! Prin urmare partit'a domnitória singuru numai cu pretiulu tireirei la pamentu si alu reluarei jugului vechiu, nu ne va mai privi de dusmani politici? Ce contrastu intre scopu si midiuloce! Cata siretia si prefacatoria ne mai póte orbi?! —

Cine nu sci face alegere si intre acésta alternativa, acela nu e amicu natiunei, ci póte fi vreunu traficatoriu, vreunu argatu ermafroditu, nomolitu in seulu vecinului. —

Dér' ce e de facutu? **27** Iuliu cu pericululu distrugerei de pe terenulu politicu nationale e la usia. Atunci in adunari gen. se va primi, emenda or' reiepta ceea ce se va fi lucratu in comisiuni necorespundietoriu interesseloru intregu poporului din comitate. Pardon! ca, aici nu mai póte fi vorba de interesulu poporului intregu, déca partit'a deákiana lupta numai in favórea puiloru sei, si déca ei de poporu — macar' pe pamentu se se intenda, déca nu va fi de 'ndemana derekszekul?, — nu i pasa. Óre ei pasa partitei asia dise tiszaiane liberale maghiare? — Numai de romanu se nu audia nici ea, ci se se renege cá maghiaru, déca vré ai castiga simpathi'a, altu pretiu nu are. Romanii?! Se se sufulce dér'! Pentru fericirea patriei si a ómenirei! Macaru prin comitate se nu mai venamu ddlóru deákisti si tiszaisti, interese de partite eschisive, ci abdicandu de smól'a seculioru barbari se ne incorporamu in adeverati fii ai patriei, se ne invescemu in sacrele tunice ale oblegamintiloru generali, pentrucá se ne scapamu de amenintiarile nemesei — celei neecsorabile.

Romanulu dér' va fi si trebuie se fia numai una partita a independentiloru patrioti, drepti si zelosi de prosperarea comuna, se intielege, ca dupa opiniunea mea, care orcandu vorbescu, nu prescriu nimenui, nici pretendu catu de pucinu din noli me tangere, cum se lasialase a crede „Fed." Noi dér' la adunarile din **27** Iuliu nu potemu lua parte activa, decatu numai cá partita independenta de deákisti si tiszaisti, si unde se va indreptá cumpan'a dreptatei si a egalitatei nationale adeverate, vomu apasa cu pondulu grauntelor nóstre. Inse spre scopulu acesta trebuie de timpuriu se ne constituimu cu totii si se ne cautamu dreptulu cu totii, cati avemu dreptulu de votu dupa § 19, 23 alu art. de lege XLII din 1870, cá se nu remanemu eschisi. Dér' se ne constituimu in reuniuni nationali politice, cum suntu constituite inca dela 1848 si cea deákista si cea tiszaista, cari avea factorii sei prin tóte comitatele si lucrá dupa diorii, ce le veniea dela capii partitei respective; ma celu pucinu dupa cum se afla constituiti romanii nostri dela Aradu, si credu, ca dupa adunarea ce o tienura oradianii mai eri, se voru constitui si ei, ma si timisiorenii, cari inca voru a se aduna cu scopulu acesta etc. Éca:

„Statutulu de organisare

alu Reuniunei politico-nationale pentru toti romanii din comitatulu Aradului.

1. Organulu principalu alu reuniunei constá din comitetulu centralu, compusu din 150 de membri, cá Representatiune a Reuniunei tuturoru romaniloru din comitatu;

2. din subcomitete, constatatórie din membrii comitetului centralu, impartiti intre 17 cercuri pretoriale din comitatu;

3. din intrunirile subcomiteteloru, dupa cercuri electorali;

4. Subcomitetele, cari si-au organele loru proprie, suntu indreptatite a se intregi, conformu necesitatei, in sfer'a loru propria de activitate si prin alti barbati din cerculu respectivu, pana la unu numeru de 30; inse incatu e posibilu cu privire, cá tóta comun'a cerculoi se fia representata.

Subcomitetele astfeliu infiintate, avendu organele loru, se constituescu de sine; despre ce au a incunoscintiá presiedinti'a comitetului centrale.

Membrii comitetului centrale alu Reuniunei, alesi prin adunarea generala tienuta in 20 Aprile 1871, suntu cei consemnati in registrulu alaturatu.

Sfer'a de activitate.

A. A adunarei generale — este:

1. A luá la desbatere cestiuni de interesu politico-nationalu;

2. in casuri necesarie a dá directiva comitetului centralu;

3. A transformá séu a intregi, in casuri necesarie, comitetulu centralu si subcomitete.

B. A comitetului centralu;

1. Comitetulu centralu e representatiunea reuniunei in tóte afacerile nationali, referitórie la interesele nationali din comitatulu si cetatea Aradu;

2. Comitetulu centralu e autorisatu, in casu de lipsa, a dá directiva in generalu si in cause speciali subcomiteteloru;

3. A se ingrigi, cá tóte interesele nationale se fia din orice parte respectate si promovate, amesuratu principialoru enunciate prin adunarea generale a reuniunei; in interesulu acestora a luá mesurile ecsecutive.

C. A subcomiteteloru:

1. Promovarea si efeptuirea decisiuniloru comitetului centrale;

2. Representarea si ingrigirea despre interesele cercului propriu;

3. Informarea comitetului centralu despre recerintiele si relatiunile cercului respectivu, si totuodata recercarea comitetului centralu pentru sprijinire; si in fine

4. A referá despre opiniunea domnitória in cercu facia cu o causa órecare.

Regulamentulu siedintieloru:

§ 1. Reuniunea tiene in totu anulu, primavér'a, o adunare generale ordinaria, cu ocasiunea congregatiunei comitatense.

§ 2. Comitetulu centralu póte se decida in casuri de lipsa convocarea de adunari gen. estraordinarie, si anume:

§ 3. La cererea unei tertialitati a membriloru presenti in siedinti'a comitetului centralu.

§ 4. Siedinti'a ordinaria a comitetelui centralu de regula ce convóca pe diu'a premergatória a congregatiunei comitatense, éra in casuri straordinarie, de atatea ori, de cate ori va recere vr'o causa ponderósa.

Comitetulu centralu se convóca prin avisarea presiedintiloru de subcomitete, cari voru avé a comunicá acést'a cu membrii comitetului centralu, locuitori in cerculu respectivu.

Afara de acestea, convocarea are a se efeptui si pe calea diurnaleloru nationale.

In convocarile pentru siedintie straordinarie au a se comunicá si obiectele pertractande.

§ 5. Siedintiele comitetului centralu suntu de regula publice.

Siedintiele se conducu prin presiedinte, respective vice-presiedinte; éra dela membrii reuniunei si ai comiteteloru se astépta si pretinde observarea usuantiei parlamentarie si a bunei cuviintie.

(Primitu in adunarea generale a „Reuniunei politico-nationale a tuturoru romaniloru din comitatulu Aradului", in 20 Aprile 1871.)

Sigismundu Popoviciu m/p.,
presiedinte.

Iosifu Popoviciu m/p.,
notariu."

In fiacare municipiu séu comitatu se póte forma pe asemene statutu una reuniune, care se conduca pe tóti cei indreptatiti a-si dovedi dreptulu, ce li s'ar cocolosi de cocolositorii legiloru si alegeriloru, a-si uni voturile de timpuriu in barbatii cei calificati dupa master'a lege si a ajuta aperarea de nedreptatiri dupa prescriptele ei etc. Cine platescu cea mai multa contribuiune directa au dreptu virile a fi priviti de membri ali comitetului fara alegere, dela care romanulu se nu se lasa reimpinsu; ceilalti, cari au dreptu de alegere la deputati de dieta si nu li se recunoscú, se se legitime cu cartea contribuiunei, cá se intre in drepturi, déca dau contribuiune directa 8 fl. 40 cr.; contribuiunea de castigu personale, si alte, cari se ceru de §§-ii 19 pana la 25, dau materia la deprinderea poporului in viéti'a constitutionale.

Comitetulu mercureanu, dupa cum o mai dise-

ramu, are oblegatiune a ingrigi de acésta activitate, care nu póte fi nici oprita, nici odiósa. Pana candu susta activitatea celorulalte partite, fara a intreba de cineva, decatu de dreptulu constitutionale, care apera asemeni adunari si preintielegeri, nu se impedece nici romanulu, cá partita nedependenta, a se consulta si cointielege pentru binele publicu. Amu dori se audimu de consultari si constituiri de feliulu acesta catu mai curundu, ca e periculu in amanare. — Numai cá partita nedependenta potemu fi respectati si de deákisti si de tiszaisti. Eu asia credu. —

Tóte se facu pe strun'a si poruncial'a stapanitoriloru. Comisiunea pentru defigerea locului oficialoru judecatoresci in tóte tierile corónei St. Stefanu si a finitu lucrarile, fara cá se se intrebe si poporulu, déca i convinu pentru departare. Multe se voru face inse prin comitate in daun'a romaniloru, déca nu se voru impulpa a-si lua terenulu influintiei, ce le compete. Rusinea rusineloru inse ar' fi, candu cu tóta nobilimea romana amu remané eschisi si dela dreptulu de limba, pe care lu putemu castiga, numai, déca vomu face celu pucinu a 5 parte din comisiunea comitatului. Inteligenti'a romana inse in folosulu ei ne va scapa de o rusine politica cá acésta, facunduse luntre si punte si la toti tóte. — —

Originea la noulu institutu

romanu de creditu si economii

„Albin'a".

Pana candu vomu primi spre publicare una delineare cu de amenuntiulu despre toti pasii facuti de catra DD. intreprindietori pentru scóterea in viétia a acestui institutu, mai impartasimu despre pasii ulteriori si urmatoriele dóue epistole de aceeasi mana; un'a din Vien'a, alta din Pest'a, care cuprindu date istorice despre decursulu acestei intreprinderi. Ecale:

„Vien'a 23 Dec. 1870. Multu on. Domnule! In legatura cu o scrisóre ce v'amu adresatu lunele trecute in privinti'a „Institutului de creditu si pastrare **„Albin'a"**, -mi tienu de detorintia a ve incunoscintiá despre starea mai departe a acestei cause importante.

Statutele s'au predatu in 3 Novembre c. dlui ministru alu comerciului Slavy prin dd. Alecsandru si Antoniu Mocioni in persóna. Ministrulu le au promisu, ca va resolví catu mai curendu cererea subscrisa de toti fundatorii numiti in § 35 (adica: Iacobu Bologa, Timotea Cipariu, Paulu Dunca de M. Sajo, Ioane Hanea, Alecsandu Mocioni, Antoniu Mocioni, Davidu br. Ursu de Margine. — R.)

Cu ocasiunea congresului din Sibiiu adlanduse la unu locu mai toti dd. fundatori, s'au tienutu catova siedintie, in cari intre altele s'au decisu, cá cu se folosescu timpulu pana la aprobarea statuteloru si se mergu la Vien'a spre a studiá organismulu institutuloru de creditu, si spre a face cunoscintie cu lumea finantiara de aici cum si spre a prepará legaturile, in care vomu trebui a ne pune cu unele case mari de aici. De vre o patru septemani me aflu, spre scopulu acest'a in Vien'a, unde voiu petrece pana catra finea lui Fauru, pana candu se voru aprobá de buna séma si statutele.

Aici cercetezu cu diligintia dóue institute, unulu „Oesterreichische Hypothekar-, Credit- und Vorschuss-Bank", altulu „Erste österreichische Sparkassa", cari potu fi modelu la tóte institutele nóstre din provincia. Voiu cercetá mai tardiu si pe celelalte institute pe tóte. Afara de aceea mai cercetezu si pe tóta diu'a burs'a de aici etc. Astumodu voiu completá studiulu meu in acestu obiectu inceputu acum de 2½ ani, parte in practsa la banc'a Transilvani'a, parte in teoria prin studiu de di si nóptea, alu carui resultatu in prim'a linia au fostu statutele si parte acum érasi in practsa cea mai buna la institutele de aici, unde póte omulu se profiteze intr'o luna, catu altu unde intru unu anu.

In Pest'a statutele s'au comunicatu si cu ministeriele de finantie si de justitia. Cestu din urma ne face greutati pentru intregu capitolulu VII §§ 78—109.

Asia dér' modificari ni se voru face „afundu taiatório" (cuventu de pia memoria).

Cu publicitatea se mai asteptamu pana dupa aprobare din motivele, ce -mi amu permisu a ve comunicá in epistol'a susu-memorata, ca-ci mi e fórte téma se nu deschidemu ochii blastematiloru. Indata ce inse voiu aflá despre aprobare, ve voiu telegrafá si atunci va fi de lipsa a se scria apoi multu si bine in acésta causa.

Amu cetitu in Nr. 75 alu „Gazetei" articululu de pe Somesiu, déca nu me insielu autorulu lui este Ioane Muresianu.

Banc'a de asecurare si de creditu „Daci'a" ar' fi buna, déca n'ar fi érasi ide'a lui Worell, carele a compusu statutele si este directorulu acelui institutu. Numai dela intreprinderi curatu romanesci ne póte veni mantuirea. Toti strainii, déca incérca cate ceva cu noi, o facu, cá se ne insiele etc. . . .

Pest'a 15 Aprile 1871. Multu stim. Domnule! In érn'a trecuta v'amu scrisu dela Vien'a in privinti'a institutului de creditu „Albin'a". Cá se sciti tóte fasele, prin care avù a trece asta memorabila intreprindere, pentrucá la timpulu seu se puteti scria despre densa, -mi tienu de detoria a ve incunosciintiá, ca dupace mi-amu ajunsu bine scopulu, pentru care mersesemu la Vien'a, la reintórcere m'amu opritu vreo dóue septemani aici in Pest'a spre a urgitá aprobarea statuteloru. Dupa alergari in susu si in diosu, dupa tocmeli in drépt'a si in stang'a in privinti'a modificariloru ne au succesu prin influinti'a dlui Alecsandru Mocioni a esoperá aprobarea tuturoru ministerieloru si se si purisase ecsemplariulu de statute pentru substernere la Maiestatea Sa. Atunci eu amu plecatu la Sibiiu in sperantia, ca multu in 2 septemani vomu avé a mana aprobarea definitiva.

In diu'a de Pasci inse, tocma pe candu eramu la prandiu, -mi veni dela d. Alecsandru Mocioni o depesia, cá indata se plecu la Pest'a. Lasai tóte si me luai de nou la drumu. Aici venindu afla cu intristare, ca inaltulu ministeriu de finantie mai pretinde nu mai pucine de 7 modificari nóue in statutu. Dupa pertractari de trei dile acum succese dlui Al. Mocioni a induplecá pe referentulu ministerialu a se abate dela 3 modificari mai grele, ér' pe cele patru furamu siliti a le primí. Ecsemplariulu pentru Maiestate se purisése acum de nou si ni s'a datu parol'a, ca pe septeman'a viitória se va substerne. Eu mai sum silitu a petrece aici vreo 8 dile, pana voiu vedé lucrulu urnitu.

Asia e, ca schwere Géburt ist das! (grea nascere e acésta). Nu sciu, déca prevedeamu asia mari greutati, de me apucamu de asia mare lucru. Atata inse sciu, ca altulu s'ar fi lasatu de atunci de o suta de ori. Atat'a ostenéla, alergatura si cheltuiéla, nu e gluma. Voiu persevará inse cu orice pretiu pana la finitu. La primirea resultatului ve voiu telegrafá, pana atunci se tacemu. Larm'a prin diuarie ne ar' fi inmultitu pedecele. Procedur'a adoptata a fostu din cele mai bune. . . . Binevoiti etc.

Visarionu Romanu."

Siaroslu 13 Iuniu 1871.

Onorabila Redactiune!

In Nr. 24 alu Gazetei sub rubric'a „Varietati" amu cetitu despre unu cravalu ce se ar' fi intemplatu in 25 Maiu in Elisabetopole intre romanii de acolo, cu ocasiunea stramutarei recuisiteloru besericesci din beseric'a vechia in cea de nou preparata (vedi si in „Herm. Ztg." R.); — nu me amu pututu inse destulu mirá de naivitatea acelei corespondintie abatuta dela calea adeverului. — Asteptámu cu nerabdare, cá prin preutulu nostru de acolo séu prin unu altulu se se rectifice acea corespondintia, vediendu-mi inse pana acum asteptarea nerealisata, cá celu mai deaprópe vecinu alu Elisabetopolei, amu cugetatu a nu fi superfluu, déca pe scurtu voiu descrie cele intemplate in parochi'a gr. cat. a Elisabetopolei, cá asia disparendu informatiunea falsa din faci'a publicului se se inlocuie cu cea invescuta in vestimentulu adeverului.

Parochi'a gr. cat. a Elisabetopolei din vechime a fostu provediuta cu o beserica construita de lemnu, asiediata in cemeteriulu parochiale tocma in marginea din susu a Ibasiufalausatului de catra Halvelag; — poporimea inse e o parte in giurulu besericei, ér' alta parte chiaru in marginea din diosu a Elisabetopolei de catra Siarosiu. — Beseric'a vechia inca de dóua decenii nu a mai pututu corespunde scopului santu, ci s'a intrebuintiatu numai, cá unu „malum necessarium", ar' fi trebuitu mai de timpuriu se se faca preparari pentru infiintiarea unei alte beserice, carea asiediata in centrulu ambeloru parti poporale se sierbésca pe langa aderarea lui Ddieu de onóre releginei si natiunei.

Asia ceva inse nefacanduse, timpulu presente nu a mai pututu suferi, ba nici vechi'a beserica debilitata prin vechitatea ei ne mai potenduse folosi, prin conducerea d. administratore protopopescu I. Thille si a dd. Stefanu Ladai. Ioane Duma, Zach. Tatarulu si a altora, cari cá oficiali in comitatulu Albei superiore stationati in locu, primindu conducerea in oficiulu presbiteriului parochiale, au pasitu cu tóta energi'a pentru infiintiarea unei beserice corespundietóre scopului in tóta privinti'a.

Astfeliu se cumperara cu 3100 fl. v. a. dela unu cive armeanu nesce case mari frumóse, provediute cu o gradina spatiósa in locu desfatatu si mai aprópe de orasiu, care dupa delinearea unui ingineriu se ar' puté stramuta in beserica. — Planulu s'a compusu si tramisu prea vener. ordinariatu metropolitanu, carele afiandulu de bunu la si aprobatu, apoi in curendu rumpenduse nesce muri interni, s'au stramutatu in o beserica destulu de spatiósa; — poporimea inse diu giurulu besericei vechie nu se a vediutu inclinata pentru nóua beserica, nefiindu in centrulu ei, condusa de acea idea falsa, ca: de se va stramuta beseric'a din satu in orasiu, membrii ei voru deveni érasi iobagi: Totusi dupa unele capacitari se invoise cu nóu'a beserica si o parte din poporimea opositionala, si pacea ofitata si multu dorita in curendu se ar' fi stabilisatu, déca dupa informarile ce le amu primitu nu intrevenisea dlu administratore protopopescu gr. orient. Dionisiu Chendi, carele cu dorire de a infiintia acolo si o parochia gr. orient. s'a abatutu pe alta cale, carea incantata de unele apromisiuni nerealisavere s'a invapaiatu intr'unu modu inspaimentatoriu.

Astfeliu in 25 Maiu mai multe notabilitati si onoratiori fiindu de facia in straformat'a beserica, ér' in rondulu preutimei si onor. d. protopopu armeno-catolicu din locu, cu procesiune in urm'a preutiloru investimentati in ornatu besericescu au pornitu spre vechi'a beseric'a, unde poporimea renitenta erá ingrupata fara arme in usi'a cemeteriului ce duce catra beserica; — ea s'a opusu larmuindu, ca odata cu capulu nu va lasá a se straforma din vechi'a beserica chiaru nemica, si voindu unulu dintre dnii oficiului politianu a intra in laintru, fù impinsu de spate afara, carele indignanduse a dispusu fara amanare venirea in locu a duoru gendarmi — nesupuindose inse nici acum, arma nu s'a intrebuintiatu ci totu conductulu a reintorsu, aclamatu inse de multimea poporimei cu insultari si eschiamatiuni dediositórie.

In urm'a acestora, prin oficiulu magistratuale alu opidului, s'a telegrafatu la Escel. Sa comisariu regiu din Clusiu, cerenduse asistentia militarie, — carele in urmatori'a di prin telegrafu a si anunciatu, ca: s'a ordinatu dóua companie de infanteristi din regim. lui br. Rodich, carele din M. Osiorheiu a si pornitu spre Elisabetopole, despre ce incunosciintianduse renitentii s'au umilitu, si stramutanduse cu pace ornamentele besericesci, s'a avisatu reintornarea militieloru ce sosira pana la Nagy-Kend.

Renitentii inse in cumulo barbati, femei si copii intempinandu pe preutulu loru pe strata strigara: ca eli se dau in partea Sabinului, si parasescu releg. gr. cat.; dupa espirarea terminului de 14 dile au mai fostu totu cu gramada in curtea parochului gr. cat. totu asemenea spunendu, ca si se facu noi.

Acum publiculu e cu nerabdare se véda, déca se voru primi in sinulu besericei gr. orientale, dupa asemenea insinuari, care nu consuna cu termini legali — ér' mai departe, ce feliu de progresu se va puté face, formanduse din o parochia destulu de miserabila dóue pentru venitoriu.

Acesta e pe scurtu adeverulu lucrului, carele rogu a se publica catu mai ingraba, cá asia romanulu se nu -si nite de proverbiulu vechiu „perirea ta dintru tene Israile". . . .

S. V. Bourza m/p."

Asia, apucative si unii si altii de imparecheri intre romani, candu amu trebui se stirpimu si sementi'a discordiei dintre ei, pentrucá se stamu solidari frunte la frunte cu antagonismulu politicu, cace besericele totu ale nóstre remanu or' vomu fi vechi or' noi; dér' dupa perderea influintiei politice se póte lesne se ne perdemu cu totii si romanitatea besericeloru, fara se ne mai resfaciamu cá acum.— Mintea romanului din urma da o Dómne la incepútulu lucrului! — Red.

Din comitatulu Solnocului int.

Preonorata Redactiune!

O faima — care se latise dilele trecute — ne implù de ingrigire fórte mare, — vediendu si supunendu acea despre stapanii dilei, ca suntu gata orice a face si a influintia asuprane, numai se-si

ajunga scopulu, ni au facutu sclavi politicesce, acuma dorescu a influintia asupr'ane si bisericesce. Din funte demnu de credíamentu sciu, ca famili'a cutare din Maramuresiu — cu fóispanulu Mán in frunte neintreruptu batu si au batutu la usi'a ministriloru, — pentru ca din fiiulu si nepotiulu loru, care abia alaltaeri scapá din scóle, se faca episcopu la Gheri'a, — si precum se aude acuma e si luatu in combinatiune, ca-ce se scie, ca acesta va fi umilitu implinitoriu planuriloru atientite.

Barbatii meritati prin fapte — esperti prin sciintia si cultura, — cari neintreruptu au asudatu in vi'a Dlui, se fia inapoiati pentru nisce prunci, cari nu au altu meritu, decatu ca suntu din nesce familii nobile nascuti! — Inse facemu atenti pre stapanii dilei, ca se nu -si faca calcululu fara birtasiu, — ca noi trebuie se le spunemu sinceru, ca protestamu cu totii in contra unei denumiri asemenea, ca-ci noi in episcopulu Gherlei dorimu atare barbatu, carele e condusu de simtiulu dreptatei, — plinu de seriositatea inaltei sale misiuni, si esperintia si cultura! Prin urmare, déca nici dreptu de alegere nu ni se da, nici vre unulu din barbatii meritati nu ni se denumesce, facemu atenti pre acei interesati la urmarile triste si fatale, cari ar' urma prin denumirea unui asia insu. Ba supunemu, ca intieleptiunea Pres. Parinte Vancea va sci a ne feri de asemenea fatalitate — si va destepta pre domnii dilei despre interesele bine intielese ale diecesei. Ca-ce la casulu contrariu vomu sci a ambla si noi odata pre pitiórele nóstre — si vomu merge acolo, unde vomu afla medicin'a pre ranele nóstre suferinte. —

20 Iuniu 1871 c. n.

Mai multi si voru fi toti.

AUSTRO-UNGARI'A. Escel. Sa d. vice-pres. curiei r. Ladislau B. Popp pléca Sambata catra Ardélu si pe la 14—14 va cerceta baile dela Valcele spre a-si restaura sanetatea. — Deodata cu acésta scire se mai scimu, ca episcopii din Ungari'a se ducu la Vien'a, invitati din partea curtei imperatesci, a buna séma in caus'a autonomiei bisericesci si a nedependentiei provinciei romane bisericesci unite cu beseric'a Romei. —

De aici mergo la Sibiiu unu sculptoru P. Kugler, chiamatu de onoratori, cá se modeleze bust'a Escel. Sale d. metropolitu br. de Siaguna in marmoru cararicu pentru iubileulu de 50 ani. —

Dela Carlovitiu se scrie, ca delegatiunile romana si serba au tienutu conferintie tóta septeman'a trecuta la olalta, si cestiunea comuneloru amestecate, si alte de veniturí competente si romaniloru, nu aflara deslegare, ér' altele deslegari nu apromitu securitate; totusi diurn. germane scriu, ca romanii voru primi 300.000 mii fl. din fondulu nationale serbescu si pe diumetate din fondulu scol. gr. or. din Pest'a. Din delegatiunea romana mai remanu in Carlovitiu Il. Sa d. episcopu Ivacicoviciu si d. Babesiu pentru subscrierea celoru cointielese. — Capitanulu din Kecskemét s'a spandiuratu in prinsória. —

Vien'a. Ceea ce prediseramu de multu astadi o dicu si diurnalele Vienei, ca adica dualismulu a ajunsu la usi'a mormentului, pentruca constitutiunea din Decembre se va modifica asia, incatu tóte dietele federate voru tramite deadreptulu la senatulu imperiale. — Archiducele Rudolfu fù primitu in Boemi'a de catra cechi cu mare caldura, fiindu imbucurati, ca voru primi autonomi'a dorita. — Diet'a croata e amanata pana in Sept., si croatii se folosescu a pipai pulsulu pe la curtea imperatésca despre atitudinea loru in viitoriu. —

Miscarea din 1821.

Discursu citit la serbarea societatei Romanismulu pe campulu Cotrocenii in memori'a lui

Tudoru Vladimirescu.

(Urmare.)

Romane poporulu.

Elu se svarcolíea sub talp'a veneticului si a ciocoiului.

„Sufletulu este cuprinsu de durere, — dice Zalloni, — candu cineva reflecta, ca acestu lucsu insolentu alu boieriloru este platitu cu munc'a seracului."

Tieranulu romanu nu ecsista decatu pentru avuti'a fanariotului si a ciocoiului; elu lucréza dile intregi de véra cu sudori de mórte pentru a ingrasiá naparcele; copilasii lui, morti de fóme, n'au nici unu capetaiu, unde se-si plece capulu; mumele si surorile loru suntu pangarite; parintii loru suntu dusi la podvedi pentru muscali si nemti, séu juguitu de vii pentru naplat'a dasdieloru!

Ce remanea bietului romanu se faca pentru a scapá de nelegiuiti?

Celu slabu -si parasiéa caminulu si ósele parintesci si se ducea in tieri straine, pentru ca Ddieu nu i mai dá vóia se traiésca pe pamentulu ce lu aparase atatea vécuri cu siroi de sange.

Se ducea la turci, se ducea la serbi, se ducea preste Carpati, se ducea in creerii muntiloru, ca-ci la santulu sóre, ce lumina si incaldiá ogórele divului Traianu, nu mai putea se stè paiulu de romanu.

Ciocoii se tavaliau in orgie si crime, dantiandu de impreuna cu grecii o hora infernala pe mormentele strabune.

Astfeliu din 147.000 de familie muntene la an. 1745 nu mai remasera decatu 70.000 si unu anu abia 35.000.

Altii se duceau in monastiri, imbracandu ras'a calugaresca; dér' cei mai multi, ne avendu cui se se so planga, decatu numai lui Ddieu, care parea ca i uitase, si mormenteloru mosiloru, cari steteau nesimtitórie, se infundau in desimea inverdita a codriloru, cá se sterpésca strainii si ciocoii:

Frundia verde de secara!
Nu mai e dreptate 'n tiéra.
De dai jalba la Domnia,
Te trezesci la spataria,
Si d'acolo la divanu,
De-ti perdi vremea cate-unu anu.
Frundia verde de molotru!
Déca astadi sum in codru,
Cu pistolu la cingatóre
Si cu flint'a pe spinare,
De ce nu me 'ntrebi, crestine,
Se-ti spuiu foculu ce-arde 'n mine?
Amu avutu muma si tata,
Casa mare 'ndestulata,
Diece vite in cosiariu
Si parale 'n buzunariu;
Dér' ciocoiu aturisitu
Si **strainulu** indracitu
Totu ce-amu avutu mi-au rapitu;
Parinti, nevasta, copii,
Nu mai suntu intre cei vii,
Nu mi-a mai remasu pe lume
Decatu eu si ce-i pe mine!
Frundia verde iasomia!
Aideti frati la haiducia
Se scapamu de lighioi,
De **strainu** si de ciocoi!

Poporulu romanu, suptu de aspid'a fanariota, i se negrescu ochii si nu mai scie, déca e voiosu séu turbatu de durere, déca canta séu plange.

Éca cum se vaieta elu in doinele sale:

Frundia verde usturoiu,
Legea ta, ce n'ai, ciocoiu!
De te-ai prinde'n satu la noi
Cá pe lupu la vaci, la oi,
Cu maciuci se te inmoiu,
Se te 'nmoiu, se te jupoiu,
Si cu pelea de ciocoiu
Amu se-mi facu opinc'a mea,
Ca-ci Dómn'a lu Caragia
Si-a facutu o malotea
Si-o blanesce alu paganu
Totu cu pele de romanu!
Legea ta, spurcatu ciocoiu!
Uite 'n satu la noi te-asteptu,
Me lovescu cu pumnu 'n peptu,
Cá p'unu lupu se te jupoiu,
Se se duca poman'a
Din Cerneti la Slatin'a
Si din Slatin'a 'n Focsiani,
Si d'acolo in Botosiani,
Dela balta pan' la munte
Se picnimu ciocoi 'n frunte.

Erá innecatu romanulu, dloru! Cutitulu la osu lu facea se scóta asemeni cantece din fundulu animei sale, desperate de jafurile si torturele puiului de fanariotu! Erá beatu de amar'a durere, si cu lacrimele siróie pe facia strigá:

Pelinu beau, pelinu manancu,
Cu pelinu sór'a me culcu,
Diminéti'a candu me scolu,
Cu pelinu pe ochi me spelu:
De amaru si de pelinu,
Alu meu sufletu este plinu!

Dér' o scanteiutia licuréza printre negurele cerului, si asemenea lucéferului despre di, se apropia, se apropia, se apropia.

Lumin'a trece de preste Carpati aici; sangele de acolo incaldi sangele nostru, ca-ci erá sange romanescu, fruntea ni se lumina; anim'a se purifica; Hor'a, Closc'a si Crisianu incepu venatórea contra magnatiloru unguri si cu cadavrele loru scriu dreptur'le sante ale patriei.

Glasurile redicate in Ardélu destépta glasulu amortitu in Olteni'a.

Romanului i se uri cu plansetulu, cu suferintiele; sufletulu inaspritu de durere nu mai e lantinitu; umbrele eroiloru chiama la viétia pe adormitulu romanu, ér' harp'a poetiloru — la marire si demnitate; intunerecului se sparge; mormentele sioptescu calea gloriei; alesulu lui Ddieu, Domnu-Tudoru, inarboréza standartulu romanismului; muntii, apele, valile saluta pe acestu sóre alu tierei; la vocea lui respundu mii de voci; pandurii cu plestele aurii pe spate alérga, alérga pe campulu libertatei si neatarnarei. . . .

Dómneloru si Domniloru!

Deschidiendu cartea istoriei la anii marileru nevoi, acolo unde este scrisa cu litere neperitórie viéti'a vécuriloru trecute, vedemu nesce legi providentiale, mai pe susu de vointi'a si de putinti'a omului.

In privinti'a natiunei nóstre legea providentiala este: Romanulu nu pere!

Venise potopulu, potopulu barbariei din evulu mediu si coplesise tóta Daci'a. Romanulu a peritu? Nu! Elu traiesce in creerei Carpatiloru si la retragerea potopului redescinde in campii.

Moru Asanii si apare Radu Negru; móre acest'a si apare Mircea; romanii suntu aprópe de a fi robiti, si provedinti'a tramite pe Mihaiu Vitézulu; vinu pitici, pitici de sufletu si de minte, patri'a Mircilioru si Stefaniloru este batjocurita, dér' Mateiu si Lupulu o reinaltia.

O nópte de unu seculu urméza acestoru barbati; o nópte, in care Romani'a este unu cadavru si veneticii lu calca in pitióre.

S'au dusu, s'au dusu cu totulu colonii lui Traianu!

Aceia cari:

Faceau drumu printre navala
Si petrundeau prin sageti,
Ca-su romani cu siépte vieti. . . .

acum suntu robii cei mai pusilanimi din fastele istoriei. Nu mai recunosci vitezii lui Stefanu. Ei fugu din naintea primesdiei, sarutandu cu fruntea umilita pulbere de pe calcaiele unui despotu, sositu din fanaru cu o hórda de limongii. Stéu'a inse s'a ascunsu in nori, dér' n'a disparutu. Provedinti'a -si aduce aminte de ceea ce fagaduise patriarchulu Traianu, si Tudoru Vladimirescu, ursitulu lui Ddieu, se redica susu pentru a scapá mosi'a de greci si de ciocoi!

Acést'a-i legea, ce cartea némului romanu ni-o da prin scurgerea ataturu primesdiei, ataturu vigeliei, ce s'au sbuciumatu de asupra capeteloru nóstre, fara cá se ne clintésca o clipa din locu, sentinel'a detata a urbei eterne!

Dómneloru si Domniloru!

Repausatulu Mihaiu Cioranu, care a fostu adiutantulu eroului Tudoru, ni a lasatu o pretiósa opera asupra miscarei din 1821, unic'a nóstra fontana, afara de unu manuscriptu, care ni lamuresce si mai bine acea revolutiune si pe care ne vomu intemeiá dése ori in espunerea de mai diosu.

Pe la anulu 1780, in satulu Vladimiru din districtulu Gorgiu, se nascuse eroulu, care avea se chiame romanii la viuétia: Tudoru Vladimirescu.

Pe acele vremi cumplite adeveratii boieri, adica adeveratii luptatori in intielesulu etimologicu alu acestui cuventu, scapau de contactulu celu corumpetoru alu fanariotiloru numai retragunduse pe la sate, unde se confundau mosinenii cei de mai inainte.

Stramosii lui Tudoru fusesera si ei boieri sub domnii pamenteni, dér' parintele lui, persecutatu de venetici, preferise a deveni unu simplu mazilu, precum se numiau dupa „Reform'a" lui Mavrocordatu toti acei ce se trageau din nému boieresc, dér' nu aveau functiuni.

Cunoscundu pe boierulu Glogoveanu din Craiov'a, betranulu Vladimirescu ii dede pe Tudoru pe pricopséla, cum se dicea pe acunci. Admirandu desteptatiunea si agerimea baiatului, patronulu nu lu deosebi de locu din copiii sei. Elu invetiá impreuna cu fiii Glogoveni carte romanésca — atatu pe catu se invetiá sub fanarioti — si limb'a grecésca dupa obiceiulu timpului. In versta de 18

ani, puiulu de vulturu, nascutu pentru a sburá liberu in norii cerului, nu mai potù se indure moletiunea si slugari'a dela curtea boieresca. Elu parasi fara de veste pe Glogoveanulu, si anim'a sa, care i sioptea mereu gloria si i spunea suferintiele nefericitei sale patrie, lu face se intre in panduri, dupa datin'a Olteniei.

In scurtu timpu Tudoru ajunge capitanu preste tóte trupele panduresci din Romani'a mica si resbelulu dintre rusi si turci, pe trecutu cá totudéun'a in tiér'a nóstra, dede ocasiune eroului de a arátá, ceea ce póte braciulu si mintea sa pe campulu sangerosu alu luptei.

In intervalulu acest'a, dela 1806—1812, ni se asecura de d. Dr. Davila, ca — dupa naratiunea ce i a facutu repausatulu generalu Mavros, — Tudoru Vladimirescu, prinsu de nesce slugitori ai caimacamului rusescu din Craiov'a Cutuzoff, se aduse in legatu in anulu 1806 séu 1808 inaintea muscalului, care lu condamnà la mórte. Din [nocorirea lui Tudoru si din fericirea némului nostru, Generalulu Mavros afiandusse acolo in trecere si vediendu unu teneru bine inchiaiatu, trupesiu, ochi ageri de vulturu, spete late de voinicu, in flórea verstei, abia de 20 ani, i se facù mila de elu, intrebà, care i e vin'a si dobandi grati'a eroului. Tudoru se liberéza dela mórte, pastrandu in adenculu sufletului recunosciinti'a eterna mantuitoriului seu, precum vomu vedé mai la vale.

Acésta naratiune, care arunca o lumina asupra inceputuriloru lui Vladimirescu, se afla in memoriele gener. Mavros, incredintiate familiei Cantacuzino*).

(Va urmá.)

Cronica esterna.

ROMANI'A. Dela 19 Iuniu, de candu min. de finantie ceti mesagiulu in camera, prin care se inaintéza proiectulu pentru convertirea obligatiuniloru strousbergiane in obligatiunile statului, necurmatu se agitéza animele din caus'a acésta si a conventiunei cu Strousberg, despre care vorbiramu in Nr. tr. Sectiunile camerei lucréza in caus'a acésta intrunite; si cu neastemperu astéptamu cu totii se vedemu patriotismulu si intieleptiuuea camerei in caus'a acésta monstruósa, esita asia cum e acum din pulberea unei dari cu pitiorulu a consulului prusu, candu cu demustratiunea serbarei victoriei germane.

„Monitorulu“ publica legea pentru stingerea detoriei flotante a Romaniei sanctionata de Domnitoriulu, care va face multu bine pentru restaurarea finantieloru statului. —

FRANCI'A pe di ce merge e mai mundra si mai frumósa in succesele patriotismului si ale entusiasmului fratiloru nostri pentru patria. O! de ar' cresce acestu entusiasmu intocma si pentru prosperarea gintei intregi cu unitatea lucrariloru! — Dupa succesulu celu admirabilu, care lu avù imprumutulu cu 5 miliarde, altu **succesu** de mare influintia si importantia pentru civilitate si libertate si umanitate, e resultatulu alegeriloru la camera remase in restantie, multe, in tóta Franci'a. Cea mai mare parte a deputatiloru alesi suntu republicani de partit'a liberale si intregulu resultatu e totu pentru republica; e importantu acestu succesu din causa, ca reactiunea si agitatiunile monarchice se voru topi, cá cear'a de faci'a focului si in camera. — Gambetta inca e alesu in Parisu dimpreuna cu alti liberali. Apasatii de aerulu reactionariu ér' voru resufla in elementulu libertatii celei legali si dumnedieesci.

In adunarea dela Versailles 30 Iuniu presiedintele adunarei repórta asia:

„Amu asistatu eri la unu frumosu spectacolu de natura a redicá valórea nóstra! amu vediutu defilandu, cu o atitudine nobile, cu o disciplina martiale ce este caracterulu seu propriu, acea magnifica armata, care a restabilitu in capitala domniresi legiloru si a salvatu civilisatiunea.“ Facundu alusiune la succesulu imprumutului, Grevy adauga: „Nisce asemenea resurse probéza, ca Franci'a este totu mare, ca nenorocirile au apasatu natiunea fara inse a o dobori. Ea va reluá imediatu marea positiune ce i va apartiené in totudéun'a.“

Una lume se asociaza la acésta credintia, care va si calca capetele sierpiloru dusmani cu timpulu. —

Mai nou, inse tristu!

Se póte, cá partit'a boieriloru din Romani'a se fia afatu de aplecata a da lovitura institutieloru nationali?! In proiectulu nou de bugetu: se suprima subventiunea gimnasiului si a bes. St. Nicolau din Brasiovu!“ dicu „Inform. din Bucuresci“. Noi asteptámu, cá boierimea romana se esceleze intru a-si dovedi prin fapte, cum facura unii de binecurentata memoria, ca-su promotorii prosperitatei nationale; óre se supunemu, ca camer'a nu va justifica acésta asteptare?!!! Candu sperámu, ca ne va da ajutoriu si la infintiarea academiei de drepturi!!! Cu procentu vi s'or respleti ajutóriele, ce le veti da in epoc'a nepotintiei nóstre!!!

Se grabimu a propti

aspiratiunile cele pie, cele nobile ale junimei nóstre!

Dupa apelele publicate in Nrii tr. vedemu, ca nobilea junime romana dela tóte academiele Europei e resoluta a pelerina la sacrele osemintе ale Marelui Stefanu spre a depune tributulu pietatei si sunvenirele dulcei memorie a natiunei la pitiórele primului nostru erou. Restéza, cá parintii, cá rudeniele, cá toti consangenii unei junime atatu de nobile in aspiratiuni de pietate se le intenda mana de ajutoriu, cá se póta face acestu actu maretiu, dupa cum astépta demnitatea unei natiuni, care nu, a abdisu nici pe unu momentu a da dovedi lumei, ca ea traiesce, si vietí'a ei e una margea pretiósa in corón'a aspiratiuniloru popóreloru europene, care suntu menite dela provedentia a porta susu si tare flamur'a civilisatiunei si a umanitarismului cá antepostu alu Europei in oriente, ceea ce se va dovedi si cu actiulu acestu de pietate. Eca cum ne compeléza brav'a nóstra junime academica:

„Pre onorate Domnule!

La Mecc'a romaniloru avea se se adune in 15/27 Augustu 1870 junimea romana dela tóte academiele Europei si natiunea intréga se-si dea tributulu de pietate si veneratiune santului seu, in Putn'a, la mormentulu lui Stefanu celu mare avea se absórba totu romanulu radiele fecunde de patriotismu, vitejie, dreptate si de tóte insusirile unui mare Domnu si geniu scutitoriu, ce li revarsa acelu spatiu micu si totusi mare, intunecatu si totusi luminosu. Din acestu momentu, natiunea romana de nou incuragiata si insufletita, avea se incépa o era nóua spre a-si putea pastrá in activitate comuna auctoritatea sa cá poporu in presentu si intemeiá unu viitoriu stralucitu. Acésta este idea conducatória a serbarei dela Putn'a.

Resbelulu germano-francesu, acea sorginte a unui siru de calamitati, ce alterá ocupatiunile pacinice ale popóreloru europene, fù deplorabila causa a amenarei acestei serbari nationale, si in urma a nenorocitei catastrofe a fondului destinatu pentru serbare. Junimea academica romana deveni in trista nedumerire de a nu mai putea realisá serbarea din lipsa midiulócéloru, necutediendu a cere de nou succursulu on. publicu romanu.

In fine ide'a maretiu, scopulu sublimu alu serbarei, indulginti'a, bunavointi'a, patriotismului on. publicu romanu, zelulu, entusiasmarea si abnegarea de sine, cu carea se jertfesce romanulu pentru causele romane invinse, ni dedù curagiulu, ba chiaru ni demandà imperiosu de a pasí inaintea natiunei romane si a cere de nou succursulu si sprijinulu ei.

Dreptu acéea voindu comitetulu centralu in consimtiementu cu junimea academica si intrég'a natiune romana a realisà in 15/27 Augustu 1871 serbarea intru memori'a lui Stefanu celu mare se adresaza catra dvóstra pre stimate Domnule cu rugaminte, cá se latiti list'a de facia in cerculu cunoscutiloru dvóstre si se binevoiti a o retramite cu sum'a incursa pana in 3/15 Iuliu 1871 sub adres'a: Vas. Bumbacu. Vien'a. Universitate. Comitetului centralu.

Primiti incredintiarea stimei si reverintiei ce v'o pastréza comitetulu centralu.

Vien'a in 16 Iuniu 1871.

Vas. Bumbacu m/p., vice-presiedinte. Ioane Slaviciu m/p., secretariu.“

Provocamu deci cu tóta onórea si pietatea la contribuire spre scopulu de susu, pentru care consemnatiunea primita o cerculamu. —

Deschidemu si se deschidemu cu totii dupa putintia camerele animei nóstre spre a ne contribui denariulu la acestu actu maretiu si multu datoritu. Redactiunea face inca unu micu ofertu adaugundu la consemnatiunea adresata unicului posibilu si celu mai resemnatu sacrificiu nationale:

Una parte a venitului curatu din prenumerantii „Gazetei Transilvaniei“ pe sem. acesta alu II-le o consacra spre scopulu sprijinirei intreprinderei acestei pie, si a academiei romane de drepturi. Spesele cele strinsu neaperate ale esirei Gazetei se fipséza numai in sum'a cea mai strinsu neaperata de 1700 fl. pe acestu sem., si scotinduse $10^0/_0$ alu dd. colectanti, din totu celalaltu venitu din prenumeranti impartitu in 3 parti, se fia una parte pentru sprijinirea junimei academice la spesele actului nationale de susu, alta parte pentru fondulu academiei r. de drepturi, or' catu de mare ar' esi venitulu, remanendu numai $^1/_3$ parte pentru spesele ulteriore ale edarei diurnalui, dupa cum se va urca editiunea.

Spre scopulu acesta si incepemu cu „computulu publicu“ spre convincerea on. publicu si a respectiviloru despre pretensiunile, la care ii imputeresou prin acésta (remane redactiunea inca detória fondului academiei cu publicarea computului din an. tr., pe care din caus'a, ca a unii domni prenum. inca pana adi nu mai tramitu restantiele, restantie mai multe de atunci, dupa cum le vomu vedé, dupa finitulu computului pe sem. acesta, inca nu l'amu potutu inchia, candu atunci vomu publica si restantii amanatori cu refuirea. —

Prenumerantii „Gazetei Trans.“

pe sem. II 1871, cari au solvitu suntu urmatori:

Esc. Sa d. vice-presied. curiei regie Ladislau B. Popp	. . . . .	5	fl. v. a.
P. O. D. Georgiu Laszlo presied. la judecatoria urbariale	. . .	5	„ „
O. D. Arone Boieriu protop. rom. gr. c.		5	„ „
O. D. Ioane Baloiu protop. rom. gr. or.		5	„ „
DD. Gabriele Ciobotariu parochu gr. or.		5	„ „
„ Georgiu Maioru d. Boiu mare.	.	5	„ „
P. O. D. Nicolau Siadoru de Vistu c. r. locotenentu in pensiune	. .	5	„ „
„ Ioane P. Maioru proprietariu	.	5	„ „
On. antistia comunale Cudsiru	. .	5	„ „
„ comuna romana Siarosiu	. .	5	„ „
DD. Nicolau Penciu jude singularin	.	5	„ „
„ Ioane Zacharia proprietariu	.	5	„ „
„ Petru Todoru notariu p. ofic. com. Turdasiu	. . . . .	5	„ „
	Sum'a:	65	fl. v. a.

(Va urmá.)

Invitatiune

la adunarea generala a despartiementului cerc. XX (Blasiu), care se estinde preste intregu comitatulu Cetatei de Balta si opidulu Blasiu, in intielesulu regulamentului (§ 10) se convóca pre 9 Iuliu (27 Iuniu) a. c. deminéti'a la 9 óre in Dicsö-Szent-Márton, la care toti doritorii de a luá parte cu caldura se invita.

Din siedinti'a comitetului despartiementului cerc. XX alu asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu tienuta in Blasiu la 5 Iuniu 1871 st. n.

Se estradá de
Dr. Iac. Brendusianu m/p.,
actuante.

Cu Nr. v. finea sem. I.

Cursurile

la bursa in 7 Iuliu 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 83	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 84	„ „
Augsburg	—	—	120 „ 85	„ „
Londonu	—	—	123 „ 40	„ „
Imprumutulu nationalu	—	—	59 „ 30	„ „
Obligatiile metalice vechi de $5^0/_0$			69 „ —	„ „

*) In faptulu prinderei lui Tudoru de catra Cutuzoff trebui se fia vr'o lacuna, ca-ci Vladimirescu luase parte in resbelu nu in armat'a turcea, ci la rusi, dela cari pentru vitedia dobandise si rangulu de locotenente. Déca amu sci dat'a precisa a prinderei, atunci amu descoperi, póte, ca ea a fostu anteriora intrarei lui Tudoru in armat'a rusa, si astfeliu s'ar esplicá totulu. —

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.